

Viering 12-12-2021 Effeta

Preek, 3de zondag advent C jaar

“Wat moeten wij doen?” met deze vraag komen mensen van allerlei slag bij Johannes De Doper. Met zijn ongebreideld enthousiasme heeft hij reeds veel mensen in beweging gebracht. Velen hebben zich door hem laten dopen. Maar dat is slechts de start van de ommekeer. Hoe moeten zij dat invullen in hun dagelijkse leven? Wij krijgen enkele concrete voorbeelden: deel van wat je te veel hebt aan kleding en voedsel met wie niets heeft. Verder gaat het met de tollenaars, belastingontvangers: vraag niet meer dan wat is vastgesteld. Ook soldaten komen langs, wat kunnen zij doen: niet plunderen, niet afpersen, tevreden zijn met je soldij.

Goed zijn binnen je dagdagelijkse mogelijkheden. Delen, eerlijk zijn, rekening houden met elkaar. Een eeuwenoude oproep die elke keer weer moet worden geactualiseerd in ons gezin, op het werk, in de buurt. Vandaag worden we echter ook wakker geschud door tal van gebeurtenissen die ons verontrusten. We kunnen er ten zeerste ontmoedigd door geraken. Welke wereld geven wij door aan onze kinderen en kleinkinderen? Soms hebben we een ruige Johannes nodig om terug bij de les te komen. Om aandacht, zorg en solidariteit met en voor elkaar handen en voeten te geven.

Al onze zorgen zijn van alle tijden, nu, net als toen. Wat kunnen wij in onze kleine kring als antwoord bieden? Ach, Johannes vraagt ons niet dat we ineens grote wereldverbeteraars zijn of hemelbestormers. We moeten onze naaste niet ver zoeken, we lopen hem wel eens ongemerkt voorbij. Het zit hem veeleer in een klein gebaar van aandacht voor elkaar. Van te kijken naar wie je tegen komt en hem/haar te zien, te zien met nieuwe ogen. Dat is de aanzet om te bouwen aan een warme, solidaire samenleving. Door een teken van hoop te zijn tegen alle doemdenken in.

Johannes doopte met water. Water is iets belangrijks, het is de bron van leven hier op aarde. Zonder water geen leven. Met dat water kunnen we het stof van vastgeroeste gewoontes wegwassen. We kunnen dingen die verdord of verwaarloosd zijn weer doen groeien. Verkwikkend, verfrissend, leven gevend water dat weer toekomst geeft.

Maar Jezus gaat nog wat verder, zegt Johannes. Hij komt dopen met de Heilige Geest en met vuur. De Geest die ons van binnenuit bezielt. De Geest die ons moed geeft om te herbronnen, om vol te houden waar het moeilijk gaat. Om elkaar te bemoedigen en de hoop brandend te houden. En om weer te ontdekken dat het Evangelie Blijde Boodschap is.

Ook de profeet Sefanja spreekt een boodschap van bevrijding. Het dodelijke vonnis is vernietigd, de vijand is verjaagd. 'De Heer, de koning van Israël blijft bij u, nu hoeft gij geen onheil meer te vrezen'. Daar zien wij in deze Advent weer naar uit. 'De Heer uw God is bij u als een reddende held'. Meer nog, Hijzelf is blij omdat wij gered zijn; Hijzelf verheugd zich erover dat zijn liefde voor ons, ons nieuw maakt; Hijzelf jubelt het uit van vreugde.

Bij de evangelist Johannes lezen we dat God ons het eerst heeft liefgehad. Wij zijn Gods grote vreugde, zielsbemind. Beseffen we dat eigenlijk wel? Nu we weer Zijn komst, Zijn menswording in ons midden gaan vieren? Het is als leven gevend water dat druppel na druppel doordringt in ons moede hart. Mogen we dat ontdekken en erdoor begeesterd raken. Het is een zachte krachtbron om ons leven hier en nu te leven, de volle maat. Het werkt aanstekelijk met een vreugde die niemand je nog kan afnemen. Zodat we met Sion mogen jubelen van vreugde en blij zijn met heel ons hart.

Arnold Traen